

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/245/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313208851
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5313208851.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci žalobcu C. T., W.. XX.XX.XXXX, I. XXX, zast. JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Mierová 1725, 022 01 Čadca proti žalovanému R. Š., W.. XX.X.XXXX, Q. XX, Č. v konaní o zaplatenie 3 000 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 000 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2.9.2010 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom uznesení VSÚ prvostupňového súdu po právoplatnosti rozsudku, a to na účet príjemcu náhrady trov konania - právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čoho sa žalobca domáhal, čo tvorilo predmet sporu: Žalobou zo dňa 28.8.2013 čl. 1 spisu žiadal zaplatiť pôžičku 3 000 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2.9.2010 do zaplatenia. Takým predmetom sporu sa súd cítil byť viazaný.

2. Aké skutočnosti tvrdil žalobca: Žalobca v žalobe zo dňa 28.8.2013 čl. 1 spisu uviedol, že v roku 2009 uzavrel ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 3 000 € so žalovaným. Žalovaný chcel sumu použiť na kúpu osobného motorového vozidla. Očítym svedkom bol otec žalobcu R. T.Á.. Lehota splatnosti bola ústne dohodnutá tak, že pôžičku vrátil na jar 2010, keď sa žalobca vráti zo zamestnania v Rakúsku. Následne sa žalovaný zaviazal zaplatiť do 1.9.2010 (po tom, ako ho opakovane žalobca vyzýval k zaplateniu dlhu) a na čl. 38 spisu do zápisnice dňa 11.9.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že termín splatnosti bol dohodnutý na máj 2010, najneskôr do septembra 2010. 1.9.2010 v podvečerných hodinách prišiel žalovaný k žalobcovi s tvrdením, že mu nič nepožičal a nič mu nevráti. Vyhrážal sa so zbraňou, ak sa to žalobcovi nepáči, vystrieľa všetkých. Konanie je vedené pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 1T/87/2012 za prečin podvodu a zločin vydierania.

3. Ktoré dôkazy predložil žalobca, ktoré dôkazy navrhol žalobca: Žalobca navrhol výsluchy svedkov R. T., R. M., U. Y., E. V., T. Š. (na pojednávaní dňa 1.12.2016 upustil od výsluchu, žiadal prečítať ich výpovede z trestného konania na rozdiel od žalovaného, ktorý žiadal ich výsluch). Fotokópia trestného spisu 1T/87/2012 od čl. 26, od čl. 41. Predložil pracovnú zmluvu žalobcu, z ktorej vyplýva, že sezónne pracuje dlhodobo v Rakúsku, a to aktuálne aj v čase rozhodovania 1.12.2016 podľa pracovnej zmluvy od 22.11.2016 do 29.4.2017, daňové priznania za 3 posledné roky, z ktorých vyplýva, že pracoval v zahraničí a mal finančné prostriedky.

4. Ako sa vyjadril žalovaný: Žalovaný na pojednávaní dňa 20.8.2015 sa vyjadril tak, že k pôžičke nedošlo, nijaké finančné prostriedky neprevzal. Prebieha trestné konanie, v rámci ktorého bol vypočutý, na tom trvá a nič bližšie uvádzať nebude. Na pojednávaní dňa 1.12.2016 sa dostavil v prítomnosti svojho právneho zástupcu Y. Y. H. Y. Y. H. prevzal termín pojednávania na deň 1.12.2016 dňa 10.10.2016 (čl. 144 rub spisu) a bol povinný ihneď oboznámiť s predvolaním žalovaného, preto súd nebral ako právne relevantné vrátenie súdnej zásielky duplicitne zasielanej žalovanému ako neprevzatej na čl. 144a k spisu, ktorá bola zasielaná žalovanému na adresu, na ktorej sa zdržiava a z ktorej preberal. Je zjavné, že na pojednávanie sa nedostavil ani predtým, za čo mu súd uložil poriadkovú pokutu za zavádzajúce, nepravdivé tvrdenia (uznesenie č. k. 4C/245/2013-125 zo dňa 1.4.2016). Aj z pripojeného trestného spisu mal súd preukázané, že žalovanému bola uložená poriadková pokuta, pretože sa na termíny pojednávania nedostavoval. Do pojednávacej miestnosti dňa 1.12.2016 sa žalovaný dostavil spolu so svojim právnym zástupcom Y. Y. H., kde mu pre nedostatok dôvery vypovedal plnú moc. Uviedol, že je zastúpený R. Z., advokátom AK Žilina, ktorý sa nemôže na pojednávanie dostaviť, lebo zastupuje v Bratislave. Plnú moc nepredložil, z toho dôvodu súd mal za to, že nemá žiadneho právneho zástupcu ku dňu rozhodnutia vo veci 1.12.2016 a mal dostatočný časový priestor na to, aby v dostatočnom časovom predstihu vypovedal plnú moc, zabezpečil si nového právneho zástupcu, tak ako to vyplýva z predvolania na pojednávanie na čl. 144 spisu, z ktorého vyplýva, že plnú moc má predložiť už na prvom pojednávaní. Súd z toho dôvodu dôvody tvrdené žalovaným na odročenie pojednávania, že nie je právne zastúpený, nevyhodnotil ako závažné dôvody, návrh na odročenie pojednávania zamietol, konal a rozhodol len so žalovaným, právnym zástupcom žalobcu, v neprítomnosti žalobcu, ktorý sezónne pracuje v Rakúsku a bol ospravedlnený s tým, že už bol v konaní vypočutý. Preto ako právne irelevantné vyhodnotil jeho tvrdenia, že nie je schopný sa k veci vyjadrovať bez svojho právneho zástupcu. Túto situáciu podľa názoru súdu vytvoril účelovo samotný žalovaný v záujme odročenia pojednávania.

5. Ktoré dôkazy žalovaný predložil, navrhol: Žalovaný od 28.8.2013 do 1.12.2016 nepredložil žiadne dôkazy. Na pojednávaní dňa 1.12.2016 navrhol výsluch svedkov R. M., U. Y., E. V., T. Š.. Súd mal predvolaných svedkov na pojednávanie, svedkovia sa nedostavili. Boli vypočutí v trestnom konaní. Súd vykonal dôkaz prečítaním výpovedí svedkov z trestného konania, ku ktorým umožnil sa žalovanému vyjadriť. Žalovaný sa vyjadril v zhode so svojím vyjadrením v trestnom konaní. Nijaké nové tvrdenia, dôkazy k prečítaným výpovediam svedkov neprodukoval. Súd teda nevykonal dôkaz odročením pojednávania a opakovaným výsluchom svedkov. Mal za to, že svedkovia v trestnom konaní vypovedali po zloženej prísaha pod následkami trestného stíhania a opakovaný výsluch by viedol len k prieťahom v konaní, pričom z právneho hľadiska by nepriniesol nič nové. Z hľadiska hospodárnosti konania a efektivity konania tento dôkaz súd nevykonal.

6. Ktoré dôkazy súd vykonal a aký skutkový stav mal z dôkazov zistený: Predloženou pracovnou zmluvou mal súd preukázané, že žalobca sezónne pracuje v Rakúsku, aktuálne od 22.11.2016 do 29.4.2017 a pracoval tak aj v minulosti, čo súd mal preukázané predloženými daňovými priznaniami za roky 2009, 2008 a 2007. Tým mal preukázané, že žalobca mal dostatočné množstvo finančných prostriedkov, aby poskytol žalovanému pôžičku. Pokiaľ ide o odkázanosť žalovaného na pôžičku, z lustrácie v Sociálnej poisťovni čl. 21 spisu mal súd preukázané, že za lustrované obdobie pred poskytnutím pôžičky od 1.1.2008 do 31.12.2009 žalovaný bol samostatne zárobkovo činnou osobou a z lustrácie v Sociálnej poisťovni na čl. 22 spisu vyplýva, že jeho vymeriavací základ pre účely platenia poistného bol mínusový (mesačne mínus 9 500), teda nedisponoval aktívami z príjmu. Z lustrácie sporov žalovaného na čl. 24 spisu vyplýva, že proti žalovanému je vedené veľké množstvo exekučných konaní 10Er/74/2003, 11Er/394/2007, o určenie výživného 5P/27/2010, 15Er/191/2010, 16Er/147/2010, 5Er/184/2011, 6Er/230/2011, 11Er/463/2011, 8Er/558/2011, 13Er/485/2011, 4Er/189/2012, 4Er/303/2012, 11Er/528/2012, 8Er/837/2012, 1T/87/2012 - prečin podvodu, 16Er/1543/2012, 16Er/1555/2012, 3Er/46/2013, 4C/245/2013 - o zaplatenie 3 000 €, 1Er/526/2013, 6Er/417/2013, 3Er/603/2013, 4Er/12/2014, 9Er/134/2014, 16Er/214/2014, 5Er/296/2014, 8P/23/2014, 5Er/305/2014, 3Er/436/2014. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že nejde o pôžičky, ktoré sú vymáhané v exekučnom konaní, bolo jeho povinnosťou preukázať, z akého dôvodu bol zadlžený v takom neprimeranom rozsahu a súd konštatuje, že aj v časovom období roku 2010, kedy bola poskytnutá tvrdená pôžička. Svedok R. T. - otec žalobcu pri konfrontácii so žalovaným na pojednávaní dňa 1.12.2016 po prečítaní jeho výpovede z pojednávania zo dňa 11.9.2014 čl. 39 rub spisu zotrval na svojej výpovedi. Syn pracuje v zahraničí, uschováva si peniaze u otca. Keď si prišiel žalovaný požičať, otec vzal sumu 3 000 €, na dvore v prítomnosti žalovaného ju odovzdal synovi - žalobcovi a ten ju prepočítal pred

žalovaným a odovzdal mu sumu 3 000 € v prítomnosti svojho otca. Žalovaný sumu prepočítal, prevzal. Povedal, že do týždňa predá auto a sumu vráti. Bolo to v októbri 2009. Keď urgoval otec a neskôr aj spoločne so synom vrátenie pôžičky, zatajoval sa žalovaný. Následne chcel vrátiť, ale z ďalšej pôžičky, kde by musel žalobca s otcom ručiť, čo odmietli, pretože by sa ešte viac zvýšila suma, ktorú im žalovaný dlhuje, v prípade, ak by to nezaplatil. V roku 2010 sa vyhrážal. Uviedol, že nič nebude dávať. Žalobca s otcom sa zľakli a oznámili to polícii. Doslovným prečítaním výpovedí vo veci 1T/87/2012 jednotlivých svedkov a vyjadrenia žalovaného k výpovediam svedkom mal súd zistené. Výpoveď R. T. - otca žalobcu v trestnom konaní na pojednávaní dňa 24.10.2014 čl. 343 bola zhodná s jeho výpoveďou vo veci 4C/245/2013. Z výsluchu svedka R. M. na hlavnom pojednávaní 24.10.2014 mal preukázané, že o pôžičke 3 000 € mu hovoril C. T.. Aj obžalovaný mu hovoril, že si od C. T. peniaze požičal. Nebol svedkom požičania peňazí. Nebol ani priamym svedkom vydierania, vyhrážania sa. V minulosti pracoval s C. T.Á. v Rakúsku cez zimu. Nevedel na čo mal peniaze požičané, mali spolu otvárať so žalobcom nejakú reštauráciu. Poškodený - žalobca C. T. vypovedal na hlavnom pojednávaní v trestnej veci dňa 7.5.XXXX U. A. L. L. U. U. U. XC/XXX/XXXX. Z výsluchu svedkyne E. V. na hlavnom pojednávaní dňa 7.5.2015 súd mal zistené, že nebola prítomná pri požičiavaní peňazí, ani pri vyhrázaní sa. Toto je povedal poškodený (žalobca). V čase, keď sa kamarátili, chceli spolu otvoriť nejakú reštauráciu alebo kaviareň. Požičanie peňazí svedkyňa potvrdila bývalá partnerka obžalovaného Y. U. a vedela to svedkyňa aj od samotného obžalovaného. Obžalovaný sa k výpovedi tejto svedkyne nechcel vyjadriť, nemal otázky. Na hlavnom pojednávaní dňa 7.5.2015 bol vypočutý svedok U. Y., jeho výpoveď súd doslovne prečítal vo veci 4C/245/2013 na pojednávaní dňa 1.12.2016. Potvrdil, že obžalovaný je tou osobou, ktorá bola na dvore v inkriminovaný čas. Obžalovaného často vídaval u poškodeného. Poškodený bol na druhý deň vystrašený, keď to svedkovi popisoval, triaslo ho. Svedok sa večer zastavil u poškodeného (žalobcu), bol na dvore. Obžalovaný (žalovaný) navštevoval poškodeného už rok pred incidentom, svedok ho tam vídaval aj dvakrát do mesiaca. Prítomný obžalovaný k tejto výpovedi uviedol, že sa nezakladá na pravde. Iné tvrdenia a dôkazy neuviedol. Zo zápisnice v trestnom konaní o výsluchu svedka N. V. dňa 25.4.2016 čl. 449 spisu súd mal zistené. Má svedok vedomosť o tom, že si žalovaný nejaké peniaze požičal od žalobcu C. T.. Nevedel uviesť sumu. Informáciu mal od C. T.. Nevie uviesť účel, na aký mala byť suma použitá. Počul len, ako obžalovaný povedal, že žiadne peniaze nedíži. Poškodený je jeho spolužiak zo základnej školy. Nemal spor ani so žalobcom, ani so žalovaným, ani s ich blízkymi osobami. O vyhrázaní nemal vedomosť, už vtedy pracoval v zahraničí. Pri pôžičke peňazí nebol, informáciu má sprostredkovanú. Y. U. nepozná. Na hlavnom pojednávaní 10.6.2016 N. V. uviedol, že je možné, že mu poškodený povedal aj sumu, avšak túto si nepamätá (sumu, ktorú dlhuje obžalovaný poškodenému). Nevie, o čom sa rozprávali v roku 2011 v servise so Š. V., R. M. v čase, keď mu tam opravovali auto. Z rozsudku 1T/87/2012-463 zo dňa 10.6.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.6.2016, súd mal preukázané, že obžalovaný R. Š.V. bol uznaný za vinného, že 1. v presne nezistený deň v októbri 2009 v podvečerných hodinách pred rodinným domom č. XXX v obci I., okr. Čadca si požičal od C. T. finančnú hotovosť v sume 3 000 €, ktoré peniaze si prevzal za účelom kúpy nového motorového vozidla s tým, mu ich do týždňa vráti, pričom požičané finančné prostriedky napriek opakovaným osobným ako i telefonickým urgenciám doposiaľ nevrátil, pričom už v čase, keď si peniaze požičiaval, konal s vedomím tieto nevrátiť, čím spôsobil C. T. škodu v sume 3 000 €; 2. dňa 1.9.2010 v čase medzi 19.00 hod - 20.00 hod po predchádzajúcich opakovaných telefonických a osobných výzvach zo strany C. T. a R. T. na vrátenie požičaných finančných prostriedkov v sume 3 000 € prišiel pred rodinný dom č. XXX v obci I., okr. Čadca, kde sa v tom čase na dvore nachádzal C. T. s R. T., ktorým uviedol, že si nič nepožičal a nič nevrátil, následne si odkryl bundu, ktorú mal oblečenú, kde za pásom mal založený predmet pripomínajúci krátku čiernu zbraň, pričom uviedol, že ak mu budú robiť ešte problémy, môže to tam všetko vystrieľať, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tým spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., pričom s nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený odkázaný na občianske súdne konanie.

7. Právne posúdenie: Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Súd bol viazaný právoplatným rozsudkom v trestnej

veci o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Právoplatným a vykonateľným rozsudkom 1T/87/2012-463 zo dňa 10.6.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.6.2016, bol súd viazaný tým, že bol spáchaný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., že ho spáchal R. Š. - žalovaný, a to za skutok, že si požičal od C. T. - žalobcu 3 000 € v októbri 2009, pôžičku nevrátil a v súvislosti s tým sa mu 1.9.2010 vyhrážal. V nadväznosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 27/1977 je súd viazaný len tým, že bol spáchaný trestný čin, kto ho spáchal a pokiaľ ide o výšku škody, aj keď je uvedená ako kvalifikačný moment, aj keď je vo výroku rozsudku škoda presne vyčíslená, týmto súd nie je viazaný. Išlo by o rozpor s ustanovením § 135 OSP, teraz § 193 CSP. Preto sa súd necítil byť viazaný v príčinnej súvislosti s právoplatným rozsudkom v trestnej veci kvalifikačným momentom, ktorý je obsiahnutý v skutkovej podstate trestného činu čo do výšky poskytnutej pôžičky čo do výšky škody, teda čo do výšky 3 000 €. Právoplatným rozsudkom však mal preukázanú príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a ujmom na strane žalobcu (R 22/1979). V adhéznom konaní nebolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi konkrétnu sumu pôžičky, ktorá by pre res iudicata bránila prejednaniu veci v občianskom súdnom konaní v tom rozsahu, v ktorom už bolo o vrátení pôžičky rozhodnuté v trestnom konaní (§ 230 CSP). Súd však poukazuje na to, že žalovaný neprodukoval v konaní 4C/245/2013 tvrdenia a dôkazy k tomu, že proti právoplatnému rozsudku v trestnom konaní podal mimoriadny opravný prostriedok. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Podľa § 658 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu. Výsledkami trestného konania súd mal preukázané, že v roku 2009 došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným. Aj keď nepriamymi dôkazmi svedkov v spojení s priamym dôkazom svedkom - otcom žalobcu, ktoré boli v podstate zhodné a nerozporovali si, mal preukázanú aj výšku pôžičky 3 000 €. Mal preukázanú aj lehotu vrátenia pôžičky do jari 2010, ktorá bola predĺžená do 1.9.2010, kedy došlo aj k vyhrážaniu sa zo strany žalovaného po neúspešných pokusoch žalobcu a jeho otca, aby žalovaný pôžičku vrátil. Súd mal preukázané, že žalobca bol finančne solventný a mal finančné prostriedky v čase pôžičky, ktoré objektívne na požičanie mohol použiť a v konaní taktiež súd mal preukázané lustráciou v Sociálnej poisťovni i lustráciou sporov, že žalovaný nemal žiaden príjem, práve naopak, mal mínusové príjmy pre účely odvodov do Sociálnej poisťovne a množstvo exekučných sporov, teda bol odkázaný na pôžičky a viedol zjavne taký spôsob života, že sa zadlžoval. Vo vzájomnom vyhodnotení týchto dôkazov teda súd dospel k záveru, že sú preukázané podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, ktorá bola uzavretá, je preukázané reálne odovzdanie, prevzatie požičanej sumy. Dôkazné bremeno tkvie na žalovanom, aby preukázal vrátenie sumy. Žalovaný popieral uzavretie zmluvy o pôžičke, popieral odovzdanie a prevzatie sumy a teda nepreukazoval vrátenie požičanej sumy. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného k vráteniu pôžičky 3 000 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2.9.2010 do zaplatenia.

8. Trovy konania: Žalobca je úspešným účastníkom konania v rozsahu 100 %, preto súd čo do základu nároku zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Výška bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu samostatným uznesením (§ 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP, § 263 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (Podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.